

[Ole Vig Jensen]

klart, at det levner os ikke megen tid til behandling af denne sag.

Imidlertid er det vigtigt – heri er jeg enig med ministeren – at vi får denne gældssaneringslov gennemført her og nu, ikke mindst i betragtning af, at selv om vi altså haster den gennem i slutningen af folketingssamlingen, kan den først få praktisk virkning et godt stykke ind i 1983. Jeg vil ikke sige, jeg står uforstående over for det, for jeg ved godt, hvad problemerne er, men det er jo ejendommeligt, at der skal gå så lang tid, før vi herfra kan få sat noget i sving, så det virker. Det er mere end et år, der er tale om.

Vi hæfter os også ved, at det er en midlertidig ordning, at ministeren er indstillet på at tage en hurtig revision med henblik på at udforme en egentlig lovbestemt gældssaneringsordning. Så langt kan vi støtte ministeren og dermed også det forslag, der ligger her. Det er en forbedring for de studerende, der er i klemme. Det vil de fortsat være med det høje renteniveau, og de vil være det, lige så længe vi er om at få gennemført en bedre ordning for den egentlige uddannelsesstøtte.

Jeg har et enkelt spørgsmål, som imidlertid nok skal behandles nærmere i udvalget. Det drejer sig om den bestemmelse, der går på, at låntageren som minimum skal have en årsindtægt, der svarer til en arbejdsløshedsunderstøttelse på højeste niveau. Umiddelbart er vi betænkelige ved den formulering. Jeg går ud fra, at vi i udvalgsarbejdet kan få en nærmere forklaring på, hvorfor den er sat ind.

Men ellers vil vi være med til at fremme denne sag til vedtagelse i denne samling.

Tinning (VS):

Her er der jo tale om et lovforslag, som bygger på et forholdsvis ukendt princip, vel nærmest et princip, man kunne kalde den omvendte behovstilfredsstillelses princip. Det hedder i den skriftlige fremsættelse, at størrelsen af rentetilskuddet afhænger af behovet. Det skal forstås på den måde, at jo større behovet er, jo mindre kan der ydes – til den enkelte selvfølgelig, for det, man vurderer, er det samlede behov.

Jeg synes, det er påfaldende eller betænkeligt, hvad man nu vil kalde det, at hr. Hans Jørgen Jensen valgte et eksempel, som gav noget med 10.000 kr. om året, for jeg kan

ikke se, det er anderledes, hvis det er sådan – og sådan er det åbenbart ifølge lovforslaget i alt fald – end at hvis vi har 100 mill. kr. til vores rådighed og man regner med at skulle imødekomme 50.000 ansøgninger, nemlig 45.000 under SU og 5.000 fra Hypotekbanken – det fremgår af bemærkningerne – kan man ved at dividere disse 50.000 op i de 100 mill. kr. ikke lande på meget andet end et gennemsnit på 2.000 kr. Man kunne udmærket lave eksempler, der giver både 10.000 og 15.000 kr., men det, det handler om, er, så vidt jeg kan se det i hvert fald, at man i gennemsnit vil få et rentetilskud på under 200 kr. om måneden, og det er jo for nu at sige det mildt ikke voldsomt meget.

Det har fået os til at tænke på, hvordan undervisningsministeren med regeringens godkendelse fører tilskudspolitik inden for uddannelsesområdet. Det er trist, at man kun kan afsætte noget, der reelt svarer til 250 mill. kr. om året, på SU-forslaget og 100 mill. kr., som stiger til 135 mill. kr. i løbet af et par år, medens man altså samtidig kan afse 600–700 mill. kr. om året i arbejdsgiver-tilskud for at få brugt nogle praktikpladser, som i øvrigt allerede er der, men som man ikke ønsker at tvinge arbejdsgiverne til at bruge.

Det siger noget om perspektivløsheden i den politik, man anlægger, når det drejer sig om at få private arbejdsgivere til at foretage sig noget, og hvad det betyder for, hvad man i øvrigt kan gøre på andre områder, og det er jo ikke mindst det, der er kritisabelt.

Så er der nogle mindre ting, som ikke desto mindre er ret vigtige, rundt omkring i bemærkningerne. Det er nogle ting, som jeg ikke nødvendigvis vil have svar på nu, men som vi kan gå videre med under udvalgsarbejdet. Når det i bemærkningerne til § 4, stk. 3, hedder, at ansøgerne skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, kan man på den ene side sige, at det sådan set er meget rimeligt, for hvorfor skulle man lade være med at trampe på de studerende, når man tramper på alle mulige andre befolkningsgrupper? Vi mener omvendt, man må sige: så længe vi har det, der kaldes børnepassningscirkulæret, og så længe vi har en række andre regler, som betyder, at en række folk faktisk stødes fra understøttelsessystemet over på det sociale bistandssystem, bliver det også tilfældet her. Der vil være en del kvindelige færdigud-